

РЕШЕНИЕ

№ 25567

гр. София, 28.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 14.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора
Лилия Кариева, като разгледа дело номер **6355** по описа за **2025** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република
България /ЗЧРБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/.

Образувано е по жалба на У. У. У. А., [дата на раждане] , гражданин на Република У., със
съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, офис 1, чрез адв. Н. А. Р. от САК, Отказ №
TAS24006668V от 27.05.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид "D"),
издаден от С. Р. завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в
[населено място], Република У..

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на отказа поради липса на мотиви,
допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и
несъответствие с неговата цел. Поддържа, че към заявлението е приложил всички изискуеми
документи и надлежно е обосновал целта на пребиваването – командироване по реда на чл.25,
ал.1, вр. чл.40, ал.1 и ал.2, т.1 от ППЗТМТМ, като специалист по договор за предоставяне на
услуга с „Пехливан Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с място на работа [населено място],[жк],
кв.24, на строителен обект за срок от 12 месеца. Документите са подадени със заявление рег. №
РДПТ-10-001124 от 08.07.2024г., в резултат на което Агенция по заетостта е постановила
положително Решение №РД-08-1208 от 07.08.2024 г. Основен работодател е узбекистанско
дружество „КАРИМ 2024“ ЕООД, в качеството му на подизпълнител по сключен с „Пехливан
Инженеринг“ ЕООД договор. Намира отказа за немотивиран и постановен при неправилно
приложение на Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на съвета от 13 юли 2009
година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс). Твърди се, че в нарушение на

чл.22 и чл.23 от Всеобщата декларация за правата на човека административният орган неправомерно е ограничил основно негово право – правото на труд, препитание и социална сигурност. Излага пространни мотиви за нарушение на чл.8 от ЕКПЧ. Счита, че отказът е издаден без да са изяснени индивидуалните обстоятелства по случая в нарушение на чл.34 и чл.35 от АПК. Претендира се отмяна на отказа и присъждане на разноски.

Ответникът завеждащ консулска служба към Посолството на Република България [населено място], Република У., оспорва жалбата в писмено становище от 17.07.2025 г., чрез юрк. А..

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна и правна страна следното:

Не е спорно по делото, че на 31.10.2024 г. кандидатът е подал заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид "D") до Посолството на Република България в [населено място], Република У., на основание чл.24, ал.1, т.1 от ЗЧРБ – за извършване на работа като командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България. Посочено е наименованието на поканващата организация „Пехливан Инженеринг“ ЕООД и неин адрес.

Към заявлението са приложени: свидетелство за съдимост на апликанта; национален паспорт; Решение №РД-08-1209 от 07.08.2024 г. на Агенция по заетостта, с което на У. У. У. А., на основание чл.40, ал.1 и ал.2, т.1 от ЗТМТМ е издадено разрешение за работа като командирован специалист по договор за предоставяне на услуга в „Пехливан Инженеринг“ ЕООД, с място на работа [населено място],[жк], кв.24, ПИ 68134.4089.825, на строителен обект за срок от 12 месеца; документ Приказ №12/КБ от 20.11.2024 г. на „КАРИМ 2024“ ООД за отправяне в служебна командировка на 13 граждани на У., посочени в документи, за извършване на строителни работи в „Пехливан Инженеринг“ ЕООД и медицинска застраховка на кандидата за виза.

Приложен е договор от 24.02.2024 г., с който „Пехливан Инженеринг“ ЕООД е възложил на „КАРИМ 2024“ ООД, като изпълнител изпълнение на изкоп, насип, кофраж, армировка, бетонови работи, декопируване, зидарски и скеле на конкретен строителен обект: Многофамилна жилищна сграда със заведения за хранене, магазини, подземни и надземни гаражи в [населено място],[жк], кв.24, ПИ 68134.4089.825.

Приложена е декларация с нотариална заверка от 20.11.2024 г. на подписа Н. А. Р., като пълномощник на „Пехливан Инженеринг“ ЕООД, с което се декларира, че дружеството е собственик на недвижими имоти в [населено място], район „О. купел“, [улица], ап.15 и ап.17, ползватели на които жилищни имоти ще бъдат посочени в документа 13 граждани на У. като командировани специалисти на дружеството. Декларацията е издадена, за да послужи пред органите на МВР и пред Българското посолство в У., за получаване на виза вид "D" и право на пребиваване в Република България на гражданите на У..

Постановен е оспореният Отказ рег. № TAS24006668V от 27.05.2025 за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид "D"), издаден от С. Р. завеждащ Консулска служба на Република България в [населено място], Република У..

Отказът е връчен на 29.05.2025 г., поради което следва да се приеме, че жалбата от 12.06.2025 г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на оспорване пред съд акт по чл.10а, ал.4 ЗЧРБ и от лице, чиито интереси той засяга неблагоприятно, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство съдът проверява законосъобразността на оспорения акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби, относно издаването му.

По силата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в МВнР, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците - за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

С т.4 на Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г. на министъра на външните работи е възложено на ръководителите на дипломатическите и консулски представителства да определят с писмена заповед консулски длъжностни лица, които да съставят, подписват и връчват формулярите по образец съгласно Приложение № 7 към чл.34, ал.2 т Наредба за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

Със Заповед № Ав-02-06 от 05.02.2025 г. на управляващ Посолството на Република България в [населено място], У., С. Г. Р. - завеждащ Консулска служба в Посолството, е определена да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формуляри за визи съгласно чл.34, ал.1 и ал.2 от НУРИВОВР. Предвид издаването на оспорения отказ от С. Г. Р. съдът приема, че актът е издаден от компетентен административен орган.

Отказът е издаден след проведена съгласувателна процедура с Дирекция „Миграция“ - МВР и ДАНС съобразно чл. 30, ал. 2 от НУРИВОВР, според който консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от Дирекция "К. отношения", въз основа на мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС).

В случая е налице отрицателно становище на ДАНС в НВИС, обективизирано в писмо рег. № М-5452 от 15.05.2025 г. на заместник председателя на Агенцията. Според документа 13 граждани на Република У., сред които и жалбоподателят, са кандидатствали за дългосрочни визи, като командировани специалисти и разполагат с разрешения за работа от Агенция по заетостта и медицинска застраховка. По време на процедурата по разглеждане на заявленията за визи, същите са върнати за изясняване на допълнителна информация посредством повторно интервю с КДЛ. От допълнителните въпроси е уточнено, че апликантите ще работят като „строители“ назначени във фирма „Пехливан Инженеринг“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. Предметът на дейност на фирмата е „общо и специализирано строителство, строителство на сгради и съоръжения, проектиране и планиране и др.“, седалището на фирмата е [населено място], район Л., [улица], ет. 1, ап. 1, а едноличен собственик е К. С. П., ЕГН: [ЕГН]. Като допълнителни документи са предоставени нотариално заверена декларация от пълномощник на българската фирма за осигуряване на жилище и адрес - [населено място], р-н О. купел, [улица], ап. 15 и ап. 17. При извършената проверка е установено, че отдаденият имот се води като собственост на фирма „П. И.“, ЕИК[ЕИК]. На горепосочения адрес се разполага новоизградена луксозна кооперация на 6 етажа. Достъпът до апартаментите е изцяло контролиран, като се осъществява чрез определен код за всеки апартамент и/или чип. Справка в информационните масиви показва, че горесцитирания адрес многократно е предоставян на десетки турски граждани - кандидати за дългосрочни визи на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. Справка в НАП за актуалното състояние на действащите трудови договори показала, че фирмата има назначени 75 служители, предимно турски граждани, основно на длъжност „Общ работник строителство на сгради“. Направени били няколко неуспешни опита за провеждане на

интервю с лицето К. С. П., ЕГН - [ЕГН], в качеството му на собственик на фирма „Пехливан Инженеринг“ ЕООД, но същият отказал провеждане на три предварително уговорени интервюта, под претекст - влошено здравословно състояние, поради което отпада възможността от получаване на допълнителна информация относно начина на подбор на чуждестранни работници и изключване на вероятността същите да са обект на визов канал.

При така установените данни ДАНС изразила отрицателно становище с мотив, че узбекистанските граждани кандидати за дългосрочни визи попадат в хипотезата на чл.10, ал.1, т. 17 от ЗЧРБ - не доказват достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно пребиваване, или летищен транзит.

Съдът приема, че мотивите на оспорения отказ следва да се считат за допълнени с тези на отрицателното становище на ДАНС в проведената съгласувателна процедура по чл. 30, ал 2 от НУРИВОВР съгласно Тълкувателно решение № 16/75 г. на ВС. Доколкото доводите на ДАНС са пространни и изчерпателни следва да се приеме, че същите допълват от фактическа страна мотивите на отказа, респ. съответстват на посоченото в него правно основание по чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ - отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, който не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит.

Не е спорно по делото, че апликантът е кандидатства за виза на основание чл.24, ал.1, т.1 от ЗЧРБ – за извършване на работа като командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България след разрешение от органите на Министерството на труда и социалната политика по реда на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ).

Не е спорно, че на чуждия гражданин е издадено разрешение от Агенция по заетостта с Решение №РД-08-1208 от 07.08.2024 г., с което на основание чл.40, ал.1 и ал.2, т.1 от ЗТМТМ му е разрешено да работи като командирован специалист по договор за предоставяне на услуга в „Пехливан Инженеринг“ ЕООД, с място на работа [населено място],[жк], кв.24, ПИ 68134.4089.825, на строителен обект за срок от 12 месеца.

Съгласно чл.40, ал.1 и ал.2, т.1 от ЗТМТМ изпълнителният директор на Агенцията по заетостта издава разрешение за работа по искане на местен работодател или на местното лице, приемащо на работа командирован или изпратен работник или служител от трета държава, въз основа на което се издава от Министерството на вътрешните работи разрешение за продължително пребиваване съгласно чл. 24, ал. 1, т. 1 от Закона за чужденците в Република България. Разрешението за работа по ал. 1 се издава за командировани или изпратени работници и служители - граждани на трети държави, в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България.

Съдът е изискал служебно от Агенция по заетостта цялата административна преписка по издаване на Решение №РД-08-1209 от 07.08.2024 г. В същата се съдържа декларация на К. С. П. – управител на „Пехливан Инженеринг“ ЕООД, в която са декларираны обстоятелствата по чл.7, ал.1, т.2 от ЗТМТМ – предлаганите условия на чуждия гражданин не са по-неблагоприятни от условията за български граждани за съответната категория труд. Налична е и декларация от управителя, че към 08.07.2024 г. в дружеството работи само един гражданин на трета държава, нает по трудов договор, а именно – С. Бал, [дата на раждане] , със срок на пребиваване до 05.12.2025 г.

Наличието на издадено разрешение по чл.40, ал.1 и ал.2, т.1 от ЗТМТМ е указание, че към същото са били приложени документите по чл.25, ал.1 от ППЗТМТМ, вкл. договор с чуждестранна фирма за предоставяне на услугата, който е основание за приемане на командированото лице, заверен от страните по договора с подпис и печат; легализиран съгласно

българското законодателство документ за регистрация, легитимиращ чуждестранния работодател - страна по договора; легализирано съгласно българското законодателство писмо-потвърждение от чуждестранната фирма - работодател, което удостоверява наличието на трудово правоотношение с командирвания работник, посочва конкретните задачи за изпълнение, определя срока на командироване и гарантира изплащането на трудовото възнаграждение и покриване на разходите за социално осигуряване и здравна застраховка на командирвания.

Същевременно е във от съмнение компетентността на ДАНС, вкл. в съгласувателната процедура по чл. 30, ал 2 от НУРИВОВР, и съобразно правомощията ѝ по чл.4 от ЗДАНС в изпълнение на политиката по защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу независимостта и суверенитета на Република България, териториалната цялост, националните интереси, установения в страната конституционен ред и основните права и свободи на гражданите, вкл. опасност за икономическата и финансовата сигурност на държавата, трафик на хора и миграционни процеси (чл.4, ал.1, т.6, т.16 и т.22 от ЗДАНС).

В писмо рег. № М-5452 от 15.05.2025 г. на заместник председателя на ДАНС е посочено, че са направени няколко неуспешни опита за интервю с К. С. П. – управител на „Пехливан Инженеринг“ ЕООД, поради което е отпаднала възможността за получаване на допълнителна информация относно начина на подбор на чуждестранните работници и изключване на вероятността същите да се обект на визов канал. В допълнение е посочено в писмото, че на посочения адрес в [населено място], район „О. купел“, [улица], ап.15 и ап.17, имотите действително са собственост на дружеството, но до тях не е осигурен достъп, който бил изцяло контролиран с код и чип за всеки апартамент. Писмото документира извършена справка в информационните масиви, според която горесцитираният адрес многократно е предоставян на десетки турски граждани - кандидати за дългосрочни визи по чл.24, ал.1, т.1 от ЗЧРБ, а справка в НАП относно актуалното състояние на действащите трудови договори показвала, че фирмата има назначени 75 служители, предимно турски граждани на длъжност „общ работник строителство на сгради“.

Съдът установи следните несъответствия между представените документи за издаване на виза и тези пред Агенция по заетостта: заявлението за издаване на виза е от 31.10.2024 г., а официалните документи – справки в my.gov.uz сочат, че от 04.07.2021 г. до 30.03.2024 г. У. У. У. А., [дата на раждане], гражданин на Република У., е бил трудово зает в друго търговско дружество INTEGRAL CAPITAL QURILISH PRIVAT ENTERPRISE, а едва от 27.11.2024 г. работи в „КАРИМ 2024“ ООД (л.24). Договорът между „Пехливан Инженеринг“ ЕООД и „КАРИМ 2024“ ООД е от 24.02.2024 г., а разрешението от АЗ в полза на чуждия гражданин и от 07.08.2024 г. Според т.3.1.4 от договора от 24.02.2024 г. изпълнителят „КАРИМ 2024“ ООД е основният работодател на своя персонал и отговаря за транспорта, заплатите, застраховките и осигуровките на персонала. В административната преписка на Агенция по заетостта е приложено Писмо за ангажимент, издадено от „КАРИМ 2024“ ООД от 14.06.2024 г., според което посочени лица – 13 броя граждани на У., сред които и жалбоподателят, са служители на „КАРИМ 2024“ ООД и към момента (към 14.06.2024 г.) имат регистрирани и действащи трудови договори с дружеството в У. като работодател и служител.

Съдът намира, че се касае за значителни разминавания между основни факти относно трудовата заетост на апликанта, а именно, към момента на подаване на заявлението до Агенция по заетостта и до ЗКС в Посолството на Република България в [населено място], Република У., **У. У. У. А. не е бил работник на „КАРИМ 2024“ ООД.** Налице са невярно декларирани пред държавните органи на страната ни обстоятелства с цел получаване на разрешение за работа. Неоснователно е възражението на

жалбоподателя, че издаденото от АЗ разрешение за работа по чл.40, ал.1, и ал.2, т.1 от ЗТМТМ е достатъчно за издаване на виза по чл.24, ал.1, т.1 от ЗЧРБ, тъй като органите на МВнР, МВР и ДАНС провеждат собствено проучване съобразно правомощията си. Както се установява от писмо рег. № М-5452 от 15.05.2025 г. на ДАНС управителят на „Пехливан Инженеринг“ ЕООД не е съдействал на компетентните органи по установяване на релевантните обстоятелства, относими към проверката дали чуждестранните граждани да са обект на визов канал. Не следва да се кредитират обясненията на адв. Р. от о.с.з. на 14.07.2025 г., че управителят не е търсен за интервю, тъй като се касае за заявени благоприятни за лицето факти, т.е. без обвързваща сила. От друга страна е обективен факт, че заявлението за издаване на виза е подадено на 31.10.2024 г., а по него е налице произнасяне едва на 27.05.2025 г. Според съда, този продължителен времеви период е в подкрепа на данните в писмото на ДАНС, че управителят на „Пехливан Инженеринг“ ЕООД е търсен многократно за интервю, но същият не е оказал съдействие. Именно последното обстоятелство, както и проверките в информационните системи на ДАНС и НАП, са мотивирали органите на ДАНС са предоставят отрицателно становище – поради невъзможност да се получи допълнителна информация относно използване на чуждите граждани като обект на визов канал. Тези фактически мотиви съответстват на изложените такива в оспорения отказ – цялостният анализ на документите и фактите, свързани с пътуването, не доказва по убедителен начин, че целта на посещението е действителна. Тези фактически мотиви съответстват на посоченото в акта правно основание за отказ по чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ – кандидатът не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит. Установените от съда разминавания и несъответствия в представените от апликанта и „Пехливан Инженеринг“ ЕООД документи са в подкрепа на така намереното основание за отказ.

Не може да се приеме, че с оспорения отказ се засягат в по-голяма степен правата и интересите на чуждия гражданин, тъй като целта на ЗЧРБ е да регулира условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България. Това следва да се случи по законоустановения ред, който чужденците в страната ни са длъжни да спазват (чл.3 от ЗЧРБ). Не може да се приеме, че е накърнено правото на личен живот на лицето по смисъла на чл.8 от ЕКПЧ, тъй като Конвенцията не гарантира правото на трудова заетост на индивидите, а напротив – позволява намесата на държавните власти в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите (чл.8, пар.2 от ЕКПЧ). Според съда, в случая намесата попада в тази хипотеза - предвидена е в закона, в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната. По изложените съображение съдът намира, че не е допуснато нарушение на чл.6 от АПК, във връзка с отменителното основание по чл.146, т.5 от АПК.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган, в установената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, при спазване на закона и в съответствие с неговата цел. Противно на твърденията в жалбата, в административната преписка липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са накърнили правото на защита на лицето или ако не бяха допуснати,

органът би постановил акт в противен смисъл. Действителните факти и обстоятелства са установени обективно от административния орган, който е постановил законосъобразен акт съобразно правилно установената фактическа обстановка. На основание чл.172, ал.2 от АПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК ответникът има право на разноси, но същия не е заявил искане в тази насока, поради което разноси не се присъждат.

Водим от горното, Административен съд София – град, I отделение, 69-и състав,
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на У. У. У. А., [дата на раждане] , гражданин на Република У., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, офис 1, чрез адв. Н. А. Р. от САК, **Отказ № TAS24006668V от 27.05.2025 г. за издаване на виза** за дългосрочно пребиваване (виза вид "D"), издаден от С. Р. завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в [населено място], Република У..

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението да страните за постановяването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: